

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในหัวข้อต่อไปนี้ คือ

1. วิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
2. การเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์และนักศึกษา
3. ประเภทของกิจกรรม, ความสม่ำเสมอในการจัดและประโยชน์ของกิจกรรม

ที่จัดขึ้น

4. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม
5. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
6. ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษา ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้ดีขึ้น

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 72 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 600 คน จากวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 แห่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับอาจารย์และนักศึกษา โดยเป็นแบบให้
เลือกตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบให้ตอบโดยเสรีซึ่งแบบสอบถามเหล่านี้ดำเนินการเกี่ยวกับ
รายละเอียดทั่วไปของอาจารย์และนักศึกษา วิธีการจัดและดำเนินงานด้านกิจกรรมเสริม
หลักสูตรวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของ
วิทยาลัยครูจันทเกษม จำนวน 3 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาจำนวน
8 คน แล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย
ทั้งหมดแห่งละ 25 ชุด ได้รับคืน 72 คน จากจำนวนอาจารย์ทั้งหมดที่กำลังทำการสอนอยู่
จริง 114 คน ส่วนแบบสอบถามนักศึกษา ส่งไปแห่งละ 150 ชุด รวม 900 ชุด ได้รับคืน
และคัดเลือกไว้แห่งละ 100 ชุด รวมแบบสอบถามนักศึกษาทั้งหมด 600 ชุด ผู้วิจัยได้นำ
แบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยคิกค่าตอบเป็นร้อยละจากจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
หากค่าเฉลี่ยของค่าตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่าและหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาได้ผลดังนี้

1. วิธีการจัดกิจกรรม

1.1 ผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยคือ หัวหน้าหมวด
วิชาภาษาไทยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา

1.2 ในการจัดกิจกรรมนั้นอาจารย์มีความคิดเห็นว่า มีระเบียบและชอบช่วย
ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่นักศึกษาส่วนมากไม่ทราบว่าระเบียบและชอบช่วยใน
การจัดกิจกรรม ทั้งอาจารย์และนักศึกษาล้วนส่วนใหญ่ไม่ได้อ่านระเบียบเหล่านั้น

1.3 เงินที่นำมาจัดกิจกรรมได้มาจากหลายทาง คือ จากงบประมาณของ
วิทยาลัย จากค่ายรูดจากสมาชิกชุมนุมภาษาไทย เรียกรายจากนักศึกษาและอาจารย์ จัดฉาย
ภาพยนตร์ จำหน่ายบัตรต่าง ๆ จากการขายของ และได้จากเงินตอบแทนในการให้บริการ
แก่ชุมชน เงินส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่าได้จากการเรียกรายจากนักศึกษาและอาจารย์ แต่นักศึกษา

เห็นว่าส่วนใหญ่ได้จากคำวิจารณ์ของสมาชิกชุมชนภาษาไทย

X 1.4 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นอาจารย์หมวดภาษาไทยเป็นผู้ให้คำแนะนำในการจัด วิธีการ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น อาจารย์สอนมาก เห็นว่าได้เป็นเพราะได้รับเชิญจากนักศึกษา แต่นักศึกษาส่วนมากไม่ทราบว่าการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามีวิธีการอย่างไร และระยะเวลาของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น อาจารย์ส่วนมากเห็นว่า แล้วยแต่ความสมัครใจของอาจารย์ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งนานเท่าใด เมื่อประเมินผลการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ได้ดีพอสมควร

7.5 1.5 การดำเนินการจัดกิจกรรมนั้น ทั้งอาจารย์และนักศึกษาร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม และอาจารย์เห็นว่าผู้กำหนดความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมคือ อาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา แต่นักศึกษาส่วนมากไม่ทราบว่าผู้ใดกำหนดความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น มีความมุ่งหมายใหญ่ตามลำดับดังนี้ คือ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเมื่อออกไปสอนจริง ๆ, เพื่อฝึกให้นักศึกษารูจักทำงานเป็นหมู่พวก, เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย และมองเห็นความจำเป็นและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย, เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์, เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ทางภาษาไทยที่ขึ้นและเพื่อให้นักศึกษามีความสนุกสนานเพลิดเพลิน

X 1.6 ในการจัดกิจกรรมนั้น อาจารย์ส่วนมากจะแจ้งวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน และผลงานแก่นักศึกษาทุกครั้งที่จัด โดยวิธีการแจ้งวัตถุประสงค์นั้น กระทำหลายวิธีเรียงตามวิธีที่กระทำบ่อย ๆ ดังนี้คือ จัดประชุมชี้แจง ปักประกาศให้ทราบ แจ้งให้ทราบในชั่วโมงสอน แจ้งในหนังสือพิมพ์วิทยาลัย การออกจดหมายแจ้งให้ทราบเป็นวิธีที่กระทำน้อยที่สุด แต่นักศึกษาทราบวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม ส่วนมากทราบจากการอ่านประกาศ รองลงมาทราบจากการที่อาจารย์แจ้งให้ทราบในชั่วโมงสอน จากการเข้าประชุมรับฟังการชี้แจง ที่ได้รับจดหมายแจ้งให้ทราบมีน้อยมาก นักศึกษาทราบความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเฉพาะครั้งที่สำคัญเท่านั้น

การดำเนินงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาภาษาไทยนั้น ทงวิทยาลัยได้ดำเนินงาน คือ มีการประชุมระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยกับอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมและอาจารย์ ภาษาไทย จัดให้มีการประชุมอาจารย์ทุกคนในวิทยาลัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การดำเนินงาน และการประเมินผลกิจกรรม เพื่อขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรม มีการจัดเตรียมอาคาร สถานที่ให้เหมาะสมและพอเพียง มีการติดต่อกับสถานที่ที่จะไปศึกษาและบุคลากร ว่างล่วงหน้า ส่วนการวางแผนการจัดกิจกรรมไว้ตลอดปีนั้น อาจารย์และนักศึกษาทราบยังไม่ทั่วถึง

1.7 ในการจัดหรือการเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่มีภาระให้คะแนนผู้จัดหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรม แต่จะมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม โดยอาจารย์เห็นว่าประเมินผลสม่ำเสมอ ทุกครั้ง แต่นักศึกษาไม่ทราบว่าประเมินผลหรือไม่

ผู้ทำหน้าที่ประเมินผลนั้น อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นขัดแย้งกันคือ อาจารย์ เห็นว่าผู้ประเมินผลคืออาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมภาษาไทย และคณะกรรมการชุมนุม แต่นักศึกษา เห็นว่าเป็นคณะอาจารย์หมวดภาษาไทย

วิธีการประเมินผลนั้น ทำหลายวิธีดังนี้ สืบเนื่องจากกรเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ควบจากกิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ อาจารย์และสมาชิกรวมทั้งผู้ร่วมกิจกรรมกรออกแบบประเมิน ผล และใช้หลายวิธีร่วมกัน แต่อาจารย์และนักศึกษาสงสัยความคิดเห็นว่า วิธีที่เหมาะสมคือ ควรให้ผู้ร่วมกิจกรรมกรออกแบบประเมินผล

เมื่อประเมินผลแล้วได้นำผลมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

2. การเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์และนักศึกษา

2.1 นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะสนใจ แต่ไม่ได้เป็นสมาชิก ชุมนุมภาษาไทย ในจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีสมาชิกชุมนุมภาษาไทยเป็นส่วนน้อย

2.2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาภาษาไทยเพราะมีเหตุผลต่าง ๆ เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ ต้องการจะได้ประสบการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการนำไป จัดเมื่อออกไปสอนจริง ๆ, กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้มีความเข้าใจบทเรียนดีขึ้น, ต้องการจะได้รับความรู้เพิ่มเติม, มีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชา ภาษาไทย, ทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, ต้องการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่ออาจารย์ และเพื่อน ๆ และต้องการความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน

2.3 ในการจัดกิจกรรมนั้น อาจารย์จำนวนครั้งหนึ่งของทั้งหมดจะเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่าง นอกนั้นจะร่วมเฉพาะกิจกรรมใหญ่ ๆ ผู้ที่ร่วมทุกครั้งคืออาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุม ส่วนนักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่าง และกิจกรรมที่มีโอกาสร่วมจัด

2.4 เมื่อประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา อาจารย์และตัวนักศึกษาเองมีความเห็นตรงกันว่า นักศึกษาจะเข้าร่วมในกิจกรรมที่ให้ความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทางวิชาการมักหลีกเลี่ยง กิจกรรมใดที่จัดในเวลาราชการนักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรมมาก แต่จัดในวันหยุด คนร่วมกิจกรรมมีน้อย และบางครั้งก็เข้าร่วมกิจกรรมเฉพาะที่อาจารย์จะวัดผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

3. ประเภทของกิจกรรม ความสม่ำเสมอในการจัด และประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดขึ้น

3.1 วิทยาลัยครูต่าง ๆ จะจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย ซึ่งแบ่งเป็นกิจกรรมการฟัง กิจกรรมการพูด กิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมการเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย และกิจกรรมทางวรรณคดี

3.2 ส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมที่จัดขึ้นอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมพอสมควร และอาจารย์เห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการสอนวิชาภาษาไทย ทั้งนี้คือ ส่งเสริมความรู้ ความสามารถของนักศึกษาในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น และส่งเสริมทัศนคติที่ดีของนักศึกษาที่มีต่อภาษาไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม, ทำให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากขึ้น, นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง อันจะทำให้เป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กที่ตนจะออกไปสอนต่อไป นอกจากนี้ยังทำให้อาจารย์และนักศึกษามีความเข้าใจซึ่งกันและกัน, นักศึกษาได้มองเห็นปัญหาและรู้จักหาทางแก้ไขด้วยตนเองได้ดีขึ้น และส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย และอารมณ์ คือทำให้ให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกันได้, และมีความรับผิดชอบ

3.3 นักศึกษาเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้รับประโยชน์คือ ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และคาดว่า จะนำความรู้นี้ไปเป็นแนวทางในการจัดเมื่อออกไปสอนจริง, ทำให้มีความรู้ในวิชาภาษาไทย-

มากขึ้น, มองเห็นความจำเป็นและความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
มีโอกาสดูแลความคิดสร้างสรรค์, ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น และเกิด
ความสนุกสนานเพลิดเพลินและทำให้มีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม

4. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่สำคัญมีดังนี้
นักศึกษหลายคนยังไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม,
ขาดการติดต่อประสานงานที่ีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา, เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย,
นักศึกษหลายคนและอาจารย์บางคนขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดกิจกรรม, นักศึกษา
ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาทของตนคือพอ และยังขาดความสนใจและกระตือรือร้นในการทำงาน
นักศึกษาและอาจารย์บางคนขาดความรับผิดชอบ, อุปกรณ์ในการจัดมีน้อย ไม่พอเพียง

เมื่อประสบปัญหา ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือคืออาจารย์ในหมวดวิชาภาษาไทยและหัวหน้า
หมวดวิชา นอกนั้นเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน

5. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

5.1 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในการ
ร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่ามีสัมพันธ์
กันมาก

5.2 อาจารย์ส่วนมากต้องการให้จัดกิจกรรมเกี่ยวข้องกับวิชาการใช้ภาษาไทย
ให้มาก แต่นักศึกษาต้องการให้จัดด้านภาษาและวัฒนธรรมให้มาก

5.3 เกี่ยวกับผลสำเร็จของการจัดกิจกรรม อาจารย์และนักศึกษามีความเห็น
ตรงกันว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้รับผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจบ้าง
แต่ยังต้องปรับปรุงอีกมาก

6. ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา
ภาษาไทย

6.1 ควรวางแผนในการจัดกิจกรรมให้แน่นอน

6.2 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง

6.3 ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนและเด่นชัด

6.4 ในการจัดกิจกรรมควรร่วมกันรับผิดชอบ และร่วมมือกันทุกฝ่าย

6.5 ควรมีเวลาเตรียมงานมากพอควร และมีกรประสานงานที่ดี เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม

6.6 เวลาที่ควรจัดกิจกรรมคือนอกเวลาเรียน

6.7 กิจกรรมที่จัดควรมีทั้งสาระและบันเทิง

6.8 ควรจัดหางบประมาณในการจัดให้เพียงพอ

6.9 ควรมีการประเมินผลทุกครั้ง และนำข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงการจัด
ในคราวต่อไป

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบว่า วิทยาลัยครูทุกแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยทุกวิทยาลัย แต่รายละเอียดในการจัดและอื่น ๆ ซึ่งได้จากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษานั้น มีส่วนตรงกัน ชัดแย้งกัน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นบ้าง ถึงผู้วิจัยจะอภิปรายให้ทราบดังนี้

1. เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรม

ผู้ริเริ่มในการจัดคือหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ สุภาพ สักยานนท์¹ ที่กล่าวว่า ผู้ริเริ่มและดำเนินงานกิจกรรมส่วนใหญ่ เป็นครู อาจารย์ และนักเรียน

ในการจัดกิจกรรมนั้นอาจารย์เห็นว่ามีระเบียบและขอช่วยในการจัด แต่ นักศึกษาไม่ทราบว่ามีหรือไม่ ทั้งอาจารย์และนักศึกษาก็ไม่ได้อ่านระเบียบเหล่านั้นด้วย นักศึกษาส่วนมากไม่ทราบว่าอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษานั้นได้มาโดยวิธีใด อยู่ในตำแหน่ง นานเท่าใด แต่ก็เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ได้ดีพอสมควร ในการจัดกิจกรรมนั้นต้อง กำหนดความมุ่งหมายในการจัด อาจารย์เห็นว่าผู้กำหนดความมุ่งหมายในการจัดเป็นอาจารย์

¹สุภาพ สักยานนท์, เรื่องเดิม, หน้า จ.

หัวหน้าหมวดวิชาการร่วมกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา แต่นักศึกษาไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กำหนดความมุ่งหมาย การแจ้งความมุ่งหมายนั้นพบว่า มีการแจ้งให้ทราบทุกครั้ง แต่นักศึกษาทราบเฉพาะกิจกรรมใหญ่ ๆ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น นักศึกษายังไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมคือพอ นักศึกษาจึงขาดความรู้ ความสนใจในการจัดกิจกรรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาส่วนมากไม่ได้เป็นสมาชิกชุมนุมภาษาไทย แต่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะความสนใจเท่านั้น ไม่ได้เป็นผู้ลงมือจัดกิจกรรมด้วยตนเอง โดยหลักการแล้วผู้เริ่มในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด จากการวิจัยจะเห็นว่า อาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและอาจารย์ผู้สอนยังมีบทบาทอยู่ ถ้าพิจารณาตามหลักการจัดกิจกรรมโดยทั่วไปก็นับว่าผิดหลักเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษายังไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือนักศึกษายังขาดประสบการณ์ ขาดความรู้ในการจัดกิจกรรม และไม่เข้าใจบทบาทของตนคือพอ ดังที่พบจากการวิจัยในตารางที่ 44 นั้นเอง จึงทำให้อาจารย์ยังมีบทบาทเป็นผู้เริ่มในการจัดกิจกรรมอยู่

เวลาในการจัดกิจกรรมนั้นส่วนใหญ่จะจัดในวันหยุดราชการ และวันหยุดพิเศษ เนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ ข้อค้นพบดังกล่าวตรงกับงานวิจัยของ อัมพร ศีลารังษี² ซึ่งสรุปความคิดเห็นของครูได้ว่าควรจัดกิจกรรมในวันหยุดราชการ และวันหยุดพิเศษ และระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดอาจารย์และนักเรียนก็ยังเห็นว่า ควรจัดในวันหยุดราชการและวันหยุดพิเศษเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ อยู่นั่นเอง การวิจัยนี้แตกต่างจากการวิจัยของ พูนศิริ เจริญพันธ์³ ซึ่งสรุปผลการวิจัยว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นไม่ได้รับความร่วมมือจาก

²อัมพร ศีลารังษี, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515) (อัครสำเนา), หน้า จ.

³พูนศิริ เจริญพันธ์, เรื่องเดิม, หน้า 39.

นักเรียนเท่าที่ควร เพราะจัดในวันหยุด ซึ่งควรเป็นโอกาสพักผ่อนและเป็นเวลาทำการบ้าน
ของนักเรียน

ในการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ
ได้มีการประชุมระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุม และอาจารย์
ภาษาไทย มีการจัดเตรียมอาคารสถานที่ และติดต่อสถานที่ที่จะไปศึกษาและบุคลากรไว้
ล่วงหน้า แต่วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการจัดกิจกรรมนั้น ยังมีไม่พร้อมและไม่สะดวกใน
การใช้ ซึ่งตรงกับการวิจัยของ สุภาพ สัตยานนท์⁴ จันทรพร พ่วงเจริญ⁵ และ ราตรี
ทิพย์โอสถ⁶ ซึ่งเห็นว่า อุปกรณ์อันหนึ่งที่ทำให้ไม่สะดวกในการจัดกิจกรรมก็คือการขาด
อุปกรณ์

เงินที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนั้นได้มาจากหลายแหล่ง ส่วนมากที่เกี่ยวที่เห็นว่า
ได้มาจากงบประมาณของวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยนี้แตกต่างกับผลการวิจัยของ สุภาพ สัตยานนท์⁷
ที่พบว่า เงินที่ใช้จัดกิจกรรมนั้นได้จากงบประมาณเพียงส่วนน้อย ที่ตรงกันคือ เงินส่วนอื่นที่ใช้
จะได้จากการหารายได้ เช่น การจำหน่ายบัตร การขายของ และการจัดฉายภาพยนตร์

เกี่ยวกับการประเมินผลกิจกรรมนั้น อาจารย์มีความเห็นว่ามีผลการประเมินผล
ทุกครั้ง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมภาษาไทยและคณะกรรมการชุมนุม ซึ่งใช้วิธีสังเกตจาก
การร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และคุณลักษณะที่นักศึกษปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ เพื่อนำผลที่ได้
ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ผลการวิจัยตรงกับหลักการจัดกิจกรรมของนักศึกษาใน
วิทยาลัยครู ในข้อที่กล่าวถึงหน้าที่ของชุมนุมและหน่วยกิจกรรม ข้อที่ 6 ว่า ต้องประเมินผล

⁴สุภาพ สัตยานนท์, เรื่องเดิม, หน้า ๘.

⁵จันทรพร พ่วงเจริญ, เรื่องเดิม, หน้า ๘.

⁶. ราตรี ทิพย์โอสถ, เรื่องเดิม, หน้า 42.

⁷สุภาพ สัตยานนท์, เรื่องเดิม, หน้าเดียวกัน.

งานของชุมชน⁸ อาจารย์และนักศึกษายังแสดงความคิดเห็นว่า วิธีที่ควรประเมินผลคือ ควรให้ผู้ร่วมกิจกรรมกรอกแบบประเมินและใช้หลายวิธีร่วมกัน

2. การเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์และนักศึกษา

อาจารย์ส่วนใหญ่จะเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่าง เมื่อพิจารณาจากจำนวน ชั่วโมงและหน้าที่พิเศษที่อาจารย์มีหน้าที่รับผิดชอบเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถจะเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ ผลการวิจัยก็แสดงให้เห็นว่าอาจารย์เป็นผู้มีบทบาทพอสมควรทีเดียว นักศึกษาก็เข้าร่วมกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างเช่นเดียวกัน แต่เวลาจัดกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นวันหยุดราชการ นักศึกษาควรจะมีโอกาสร่วมกิจกรรมทุกครั้ง แต่ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาจำนวนค่อนข้างมากที่หลีกเลี่ยงการร่วมกิจกรรม สาเหตุที่หลีกเลี่ยง อาจเป็นเพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยเป็นกิจกรรมทางวิชาการ จากตารางที่ 35 ได้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่ให้ความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่

3. ประเภทของกิจกรรม ความสม่ำเสมอในการจัดและประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดขึ้น

กิจกรรมที่จัดขึ้นมีทั้งกิจกรรมการใช้ภาษา หลักภาษา และวรรณคดีไทย กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้น ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่าจัดบางครั้ง

กิจกรรมการใช้ภาษาไทยที่จัดทุกวิทยาลัยครู คือกิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง ได้แก่ ฟังรายการสนทนา อภิปรายและละครซึ่งแสดงทางวิทยุหรือโทรทัศน์ ฟังการอภิปรายปาฐกถา หรือโต้วาทีของนักศึกษาในวิทยาลัย ฟังการอภิปรายโต้วาทีระหว่างชั้น ระหว่างคณะหรือระหว่างสถาบัน เป็นต้น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดได้แก่ การฝึกพูดต่อหน้าสาธารณชน, ฝึกเป็นโฆษกวิทยุ โทรทัศน์ หรือพิธีกรในโอกาสต่าง ๆ, ฝึกการพูดแบบโฆษณา, ฝึกพูดชักชวน

⁸ หน่วยงานนิเทศน์, กระทรวงศึกษาธิการ เอกสารการนิเทศการ ศึกษา
ฉบับที่ 83 หน้า 86.

ให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ การอภิปรายปาฐกถาหรือโต้วาทีของนักศึกษา
ในวิทยาลัย และการอภิปรายหรือโต้วาทีระหว่างชั้น ระหว่างคณะ หรือระหว่างสถาบัน
กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน ได้แก่ การอ่านและค้นคว้าในห้องสมุด สนทนาเกี่ยวกับหนังสือ
ที่ได้อ่าน ปรีกษาหารือกันเป็นกลุ่มเกี่ยวกับหนังสือที่ได้อ่าน, จัดนิทรรศการหนังสือที่นำอ่าน,
อ่านข่าว บทความ ประกาศของวิทยาลัยทางหน่วยกระจายเสียง เวลาหยุดพัก เป็นต้น
ส่วนกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน ได้แก่ การเขียนข่าว บทความหรือเรื่องสั้นเสนอบนป้าย
ประกาศ, เขียนคำขวัญ คำโฆษณาชักชวน, ทำสมุดภาพ สมุดรวบรวมคำประพันธ์ สมุดคำคม
จดหมายเหตุ และทำหนังสือพิมพ์ของห้องหรือวิทยาลัย เป็นต้น

กิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาที่จัดกันทั่วไป ได้แก่ รวบรวมคำที่มักเขียนผิดหรือ
อ่านผิด, รวบรวมคำภาษาถิ่น, รวบรวมคำศัพท์หมวดหรือคำไวพจน์ และจัดรายการโต้-
กลอนสวด สักวา เป็นต้น

กิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทยที่จัดทุกวิทยาลัย ได้แก่ จัดทำป้ายนิเทศทาง
วรรณคดีไทยในห้องภาษาไทยหรือป้ายของวิทยาลัย, จัดแสดงนิทรรศการทางวรรณคดี
ในวิทยาลัย, จัดงานในวันสำคัญทางวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ และวันกรมสมเด็จพระ-
ปรมาธิบดีชิโนรส เป็นต้น

กิจกรรมบางประเภทนั้น อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นขัดแย้งกัน เช่น
อาจารย์เห็นว่า ไม่มีกิจกรรมการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับภาษาไทย แต่นักศึกษาเห็นว่า
กิจกรรมนี้มีในวิทยาลัย อาจารย์เห็นว่ามีการทำหนังสืออ่านสำหรับเด็ก แต่นักศึกษาเห็นว่า
ไม่มี เช่นนี้เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า อาจารย์และนักศึกษาหลายคนอาจร่วมกิจกรรมไม่
สม่ำเสมอ จึงทำให้ความคิดเห็นไม่ตรงกัน หรืออาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมนั้นจัดน้อยครั้ง
เกินไปก็อาจเป็นได้

อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นมีประโยชน์พอสมควร
เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น อาจารย์เห็นว่า
ช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักศึกษาในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น ส่งเสริม
ทัศนคติที่ดีของนักศึกษาที่มีต่อภาษาไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม และทำให้นักศึกษามีความ
คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนนักศึกษาเห็นว่าได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรม

เสริมหลักสูตร และคาดว่าจะนำความรู้นี้ไปเป็นแนวทางในการจัดเมื่อออกไปสอนจริง

4. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ปัญหาสำคัญที่เป็นเหตุให้นักศึกษาไม่ค่อยสนใจรวมกิจกรรมก็คือ นักศึกษาหลายคนยังไม่เข้าใจ และไม่เห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขาดการประชาสัมพันธ์ อาจารย์หรือผู้จัดกิจกรรมไม่ใคร่ชักจูงให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยเท่าที่ควร ขาดการติดต่อประสานงานที่กระหว่างอาจารย์และนักศึกษา นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาทของตนคือ ขาดความสนใจและกระตือรือร้นในการทำงาน นักศึกษาและอาจารย์บางคนขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดกิจกรรมและขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคด้านเวลาและอุปกรณ์ นั่นคือ เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย และอุปกรณ์ในการจัดไม่พอเพียง ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับผลงานวิจัยของ สุนทร โคตรบรรเทา⁹ พูนศิริ เจริญพันธุ์¹⁰ สุภาพ สัตยานนท์¹¹ ปรีชา ชมโท¹² ราตรี ทิพย์โอสถ¹³ และ อัจฉรา วิวัฒนานนท์¹⁴

ผู้วิจัยได้พิจารณาข้อเสนอแนะของนักศึกษาเพื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่นักศึกษาไม่ค่อยสนใจและเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย พบว่านักศึกษาต้องการให้จัดกิจกรรมที่มีประโยชน์มากที่สุด แสดงว่า วิธีการที่จัดอยู่อาจมีข้อบกพร่องจึงทำให้นักศึกษามีความรู้สึกว่า กิจกรรมที่จัดไม่คุ้มกับผู้รวมกิจกรรม อันเป็นสิ่งที่ควรแก้ไขให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อประสบปัญหาในการจัดกิจกรรม ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่

⁹ สุนทร โคตรบรรเทา, เรื่องเดิม, หน้า 28.

¹⁰ พูนศิริ เจริญพันธุ์, เรื่องเดิม, หน้า 34.

¹¹ สุภาพ สัตยานนท์, เรื่องเดิม, หน้าเดียวกัน.

¹² ปรีชา ชมโท, เรื่องเดิม, หน้า 45.

¹³ ราตรี ทิพย์โอสถ, เรื่องเดิม, หน้าเดียวกัน.

¹⁴ อัจฉรา วิวัฒนานนท์, เรื่องเดิม, หน้า 61.

ก็คือหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

5. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์กันมาก คือจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น การวิจัยนี้ตรงกับผลการวิจัยของ John Harold Skillman¹⁵ ซึ่งสรุปว่า ผลการเรียนของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนจะสูงกว่าผลการเรียนของผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ผลการจัดกิจกรรมที่ผ่านมามีส่วนน่าพอใจ แต่ยังคงปรับปรุงอีกมาก ซึ่งอาจารย์และนักศึกษาได้เสนอแนะให้วางแผนการจัดกิจกรรมให้แน่นอน กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน พยายามให้นักศึกษามีบทบาทอย่างทั่วถึง อาจารย์ควรชี้แนวทางในการจัดกิจกรรมให้ถูกต้อง และควรจัดสม่ำเสมอ เตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม ซึ่งข้อเสนอแนะนี้ตรงกับผลการวิจัยของ สุนทร โคตรบรรเทา¹⁶ ที่เสนอให้กำหนดความมุ่งหมาย มีการวางแผน และเตรียมโครงการกิจกรรม เตรียมอุปกรณ์สถานที่ให้พร้อมเพื่อจะได้จัดทำกิจกรรมได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยนี้ จะเห็นว่าการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงหลายประการ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยต้องการจะได้รับประสบการณ์เพื่อนำไปจัดเมื่อออกไปสอนจริง ๆ แต่ผลการวิจัยนั้น นักศึกษาน้อยมากที่ทราบและเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมที่ถูกต้อง ผลของการวิจัยทำให้ได้แนวคิดในการให้ข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

¹⁵John Harold Skillman, op. cit.

¹⁶สุนทร โคตรบรรเทา, เรื่องเดิม, หน้าเดียวกัน.

ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ซึ่งคาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของอาจารย์ และนักศึกษา สถาบันฝึกหัดครู และผู้ที่สนใจด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

1. ควรมีการชี้แจงระเบียบและข้อขยายในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้อาจารย์ในหมวดภาษาไทยทราบอย่างทั่วถึง และพยายามเผยแพร่ให้นักศึกษาทราบอย่างกว้างขวาง

2. ควรมีการวางแผนในการจัดกิจกรรมให้แน่นอน และปฏิบัติตามแผนนั้นอย่างสม่ำเสมอ โดยหัวหน้าหมวดต้องติดตามการจัดกิจกรรมของนักศึกษาตลอดเวลา และคอยช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาและเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

3. สนับสนุนให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ และแสดงเจตจำนงอย่างแท้จริงที่จะส่งเสริมการทำงานของอาจารย์ในหมวดวิชาและชี้แจงให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและให้เข้าใจถึงบทบาทของตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ภาษาไทย

1. อาจารย์ควรเข้าใจและเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย การนำไปใช้ประโยชน์ของนักศึกษา และกระตือรือร้นในการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรม และร่วมมือในการจัดอย่างแท้จริง

2. อาจารย์ควรมีการวางแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตรประกอบบทเรียนอยู่เสมอ และเสนอแนะแก่นักศึกษาให้ร่วมกันจัด อาจารย์ต้องติดตามผลการจัดอย่างสม่ำเสมอ

3. อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะเป็นผู้ที่เสียสละอย่างจริงจัง และแนะแนวทางจัดกิจกรรมที่ถูกหลักเกณฑ์แก่นักศึกษา พยายามส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงตามความสนใจด้วย เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาควรช่วยเหลืออย่างจริงจังจนงานลุล่วงไปด้วยดี

4. ควรทำปฏิทินกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ตลอดปี เพื่อจะได้จัดอย่างมีระบบต่อไป

ขอเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

1. นักศึกษาควรตระหนักในบทบาทของตนเอง และเห็นคุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างแท้จริง ควรเป็นผู้ที่ตื่นตัว แสวงหาความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ

2. นักศึกษาควรร่วมมือกับอาจารย์และนักศึกษาด้วยกันในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

3. นักศึกษาควรกล้าเสนอความคิดเห็นในการที่จะปรับปรุงกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะนักศึกษาเป็นผู้ร่วมกิจกรรมย่อมมองเห็นข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ได้ดี

ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ฝ่ายบริหารของวิทยาลัยควรจัดให้มีการประชุมอาจารย์หัวหน้าสายวิชา อาจารย์ผู้สอนวิชาต่าง ๆ และบุคลากรในวิทยาลัย เพื่อร่วมกันวางหลักการ โครงการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสนับสนุนให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันให้มากขึ้น

2. ผู้บริหารควรถือเป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องจัดเตรียมบุคลากร มอบความรับผิดชอบ และวางโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกอนเปิดภาคเรียน โดยให้อาจารย์ทุกคนร่วมกันวางแผน เพื่อจะได้ตระหนักในบทบาทของตนเอง

3. ผู้บริหารวิทยาลัยควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมอย่างเต็มที่ อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการและการจัดกิจกรรมโดยส่งไปปฏิบัติงานวิทยาลัยที่ประสบผลดีในด้านการจัดกิจกรรม

4. ผู้บริหารควรจัดหาอาจารย์ที่มีประสบการณ์และได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยเฉพาะ ให้เป็นที่ปรึกษาของอาจารย์ทั่วไป และปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ให้มีความรู้เรื่องนี้

ขอเสนอแนะแก่กรรมการฝึกหัดครู

1. ควรบรรจุวิชาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเข้าในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยเป็นวิชาเลือก เพื่อที่นักศึกษาจะได้มีความรู้ในวิธีการจัดกิจกรรมได้ถูกต้อง

2. ควรจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นด้วย

3. ควรส่งเสริมให้มีการสัมมนาผู้บริหาร หัวหน้าสายวิชา ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครู ในภาคอื่น ๆ อีก เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวิทยาลัยครูทุกภาค

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาด้วย เพื่อจะได้หาแนวทางในการปรับปรุงที่ถูกต้อง ตรงจุดที่ต้องการต่อไป

3. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชุมนุมภาษาไทยเปรียบเทียบกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ไม่ได้เป็นสมาชิกชุมนุม เพื่อดูความสนใจและผลสำเร็จที่ได้รับว่ามีแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

4. ควรมีการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. ควรวิจัยเกี่ยวกับการนำหลักการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปใช้ เมื่อนักศึกษาจบจากสถาบันไปแล้ว ว่าประสบผลสำเร็จหรือมีปัญหาวางไร เพื่อหาทางปรับปรุงและแก้ไขต่อไป